

2023. június 2., péntek

SZENT JÓZSEF HETI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT LUCÍA DE JESÚS LÁTNOK NŐVÉR SZÁMÁRA

Miért és milyen céllal szenteljük meg az életünket?

Mit jelent Isten számára, hogy egy lélek megszenteli az életét, és a megszentelés szerint él?

Gyermekeim, a megszentelt lélek az, aki a szívében elhagyja a világot, nem azért, hogy figyelmen kívül hagyja a földi életet, hanem azért, hogy az Istennel való egyesülés legyen a prioritása, és így a megszentelt lélek az, amely hajlandó a Teremtő eszközévé válni, és az Ő Jelenlétét hordozza tetteiben, szavaiban, érzéseiben és gondolataiban.

A lélek megszentelődése nem azonnal történik, amikor a lélek leteszi fogadalmát, hanem fokozatosan, amikor napról napra megerősíti magát abban a szándékában, hogy az élet minden dolgában magával viszi Isten Jelenlétét.

A megszentelt lélek az, amely kiegyensúlyozza a világ közömbösségét a bolygó helyzete iránt, mert imában arra képes ez a lélek, hogy átérezze a bolygó minden terét, és az összes lény fontos e lélek számára, az összes életforma helyet kap imádságában.

A megszentelt lélek az, amely tudatában van annak, hogy tettei átalakítják a bolygót, és hogy szíve átalakítja az emberi szívet. Ezért szolgál fáradhatatlanul és felszentelésének névtelenségében. Nincs szüksége arra, hogy a világban legyen, hogy a világot szolgálja, mert ismeri a szellemi élet nagyságát és titkait, és ezért úgy szolgál, hogy behatol ezekbe a misztériumokba, és feltárja magában a belső élet mélységeit.

A megszentelt lélek olyan Isten számára, mint a balzsam az Ő sebeire; olyan Krisztus számára, mint az illatos gyógyító olaj az Ő Sebeire; olyan Legszentebb Mária számára, mint azok a rózsák, amelyek a Lábánál vannak és megszépítik a létezést.

Egy megszentelt lélek azért él, hogy kiegyensúlyozza e világ egyensúlytalanságait, hogy megállítsa Isten haragját, amely oly gyakran fenyegetően lesújtott a földre.

A megszentelt lélek életével biztosítja azt az egyensúlyt, amelyre az emberiségnek szüksége van ahhoz, hogy továbbra is részesüljön az Irgalomban, még akkor is, ha csak az Isteni Igazságszolgáltatást érdemli meg.

A megszentelt lélek folyamatosan emlékezteti a Teremtőt az emberiséggel kapcsolatos Szeretetcéljára, hogy ne veszítse el azt a reményét, hogy e Cél megvalósulását láthatja.

A megszentelt lélek nem fél a szolgálattól, az áldozattól és az önfeláldozástól, mert ezek azok a lépések, amelyeket Krisztus tett az Isteni Szeretet megújulása felé, és ezek azok a lépések, amelyekre ez a lélek folyamatosan törekszik. Arra törekszik, hogy utánozza Urát, mint a fiú, aki csodálja apját, mint a feleség, aki elkíséri férjét, mint a barát, aki mindig barátja mellett van, mint a tanítvány, aki igyekszik megfelelni mesterének.

Így él az a lélek, aki felszenteli magát, abban a mindennapi és állandó kihívásban, hogy megtanuljon szeretni, hogy átalakítsa önmagában az emberi állapotot, és eszközzé váljon a

Teremtő Kezében.

Most azt kérdezem tőletek, gyermekek, hogy odaszentelitek-e az életeteket Istennek?

Ne adjátok fel az utatokat, ne hagyjátok, hogy a nehézségek ledöntsenek benneteket, hanem minden egyes alkalommal, amikor elestek a kereszttel, találjátok meg a Teremtőben azt az erőt és bátorságot, amely megújítja a lelketeket, hogy tovább haladjatok.

Áldásomat adom erre.

Atyátok és barátotok,

Legtisztább Szent József